

الحمد لله رب العالمين

١٢٢١

۸۷/۱/۱۰۶۵۲

۸۷/۱/۲۴

دانشگاه شهید بهشتی

دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی

پایان نامه

جهت دریافت درجه کارشناسی ارشد

موضوع:

مقایسه تأثیر تمرينات ورزشی در دو نوبت صبح و عصر بر توان هوایی و بی هوایی

استاد راهنما

دکتر خسرو ابراهیم

استاد مشاور

دکتر میریم گوشکی جهromi

دکتر علی رضا سلیمانی

نگارش

هادی گریمی احمد آبادی

تابستان ۱۳۸۷

۱۰۶۶۲۱

بسمه تعالى

دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی

عنوان بایان نامه:

تأثیر تعریفات ورزشی در دو نوبت صبح و غصه بر توان هوایی و بسی هوازی

تایید و تصویب اعضاء کمیته پژوهش:

استاد راهنمای:

استاد مشاور:

استاد مشاور:

استاد داور خارجی:

استاد داور داخلی:

لماینده تحصیلات تکمیلی:

با پاس از خداوند متعال به خاطر لطفهای بی کرانش و با شکر از کسانی که اینجانب را در انجام و تکمیل این کاریاری نموده اند از جمله:

- جناب آقای دکتر ابراهیم استاد راهنمای
- سرکار خانم دکتر کوشگی استاد مشاور
- جناب آقای دکتر سلیمانی استاد مشاور
- جناب آقای دکتر رجبی استاد داور
- جناب آقای دکتر احمدی زاده استاد داور
- سرکار خانم دکتر نور شاهی مدیر کروه فنی روژروژی
- جناب آقای دکتر اصلاحخانی سپرست تحصیلات تکمیلی دانشکده
- مسئولین محترم پایگاه ورزش تهرانی شیراز که در انجام آزمونهای تحقیقی همکاری شایسته ای نمودند

و همچنین از آقایان:

سید علی حسینی، سید محمد آوندی، عبدالصلح زرد، امیران ققچی و گلیه افرادی که به عنوان آزمودنی در این تحقیق شرکت داشتهند و گلیه کسانی که در اجرای این طرح همراه اینجانب بودند تقدیر و شکر می نماییم.

تقدیم به:

سوار سبز پوش فاطمه (س)

اباصلح لمهدی (عج)

پ در و مادر عزیزم

خواهران و برادرانم

و همسر مهربانم

که در هر زمان با صبر و سلکیایی مشوق و پیشیان من در تحصیل بوده اند.

چکیده تحقیق

هدف از این تحقیق، مقایسه تاثیر تمرين در دو نوبت صبح و عصر بر توان هوایی و بی هوایی بود. بدین منظور ۲۰ نفر مرد که فعالیت ورزشی منظمی در برنامه روزانه خود نداشتند داوطلبانه در این تحقیق شرکت نمودند. میانگین سن آزمودنیها، $22/37 \pm 2/5$ سال، وزن $677/68 \pm 5/2$ کیلو گرم و قد $177/5 \pm 5/2$ سانتی متر بود. برای اجرای این تحقیق روش نیمه تجربی شامل پیش آزمون-پس آزمون به کار گرفته شد. آزمودنی های این پژوهش با آرایش تصادفی به دو گروه تمرين صبح ($N=10$) و تمرين عصر ($N=10$) تقسیم شدند. تمرينات هر دو گروه شامل ۱۵ دقیقه گرم کردن و ۱۶۰۰ متر دویدن که شدت دویدن به وسیله کمریند ضربان سنج که به دور سینه بسته می شد کنترل می شد و سه نوبت یک دقیقه ای پرش زیگزاگ از روی مانع ۱۵ سانتیمتری و سه نوبت تمرين رفت و برگشت 4×9 بود. تمرين گروه صبح در ساعت ۹ صبح و تمرين گروه عصر در ساعت ۱۷ برگزار می شد. آزمودنیهای گروه صبح و عصر به مدت ۸ هفته و هفته ای ۳ جلسه در تمرين شرکت کردند. جهت تجزیه و تحلیل آماری داده ها، از آزمون t مستقل استفاده گردید و سطح معنی داری ($\alpha=0/05$) در نظر گرفته شد. نتایج نشان داد که ۸ هفته تمرينات هوایی و بی هوایی در صبح و عصر باعث افزایش معنی دار ($p<0/05$) در توان هوایی و بی هوایی شده است. همچنین تفاوت معنی داری ($p<0/05$) در افزایش توان هوایی در بین دو گروه تمرين در صبح و تمرين در عصر مشاهده شد و مشخص گردید که تمرين در عصر موجب افزایش بیشتری در توان هوایی نسبت به تمرين در صبح شده است. ولی در توان بی هوایی تفاوت معنی دار ($p>0/05$) مشاهده نگردید. بر اساس نتایج تحقیق، نتیجه گرفته شد که تمرين هوایی و بی هوایی در صبح و عصر باعث افزایش توان هوایی و بی هوایی می شود ولی این افزایش در توان هوایی در گروه عصر بیشتر می باشد، اما در توان بی هوایی تفاوت معنی داری بین تمرين در صبح و عصر مشاهده نشد.

واژگان کلیدی: تمرين صبح، تمرين عصر، توان هوایی، توان بی هوایی

فهرست مطالب

صفحه.....	عنوان.....
فصل اول: طرح تحقیق	
۲.....	مقدمه.....
۳.....	بیان مسئله.....
۵.....	ضرورت و اهمیت تحقیق.....
۶.....	اهداف تحقیق.....
۶.....	فرضیه های تحقیق.....
۶.....	محدودیت های تحقیق.....
۷.....	تعريف واژه ها و اصطلاحات.....
فصل دوم: ادبیات و پیشینه تحقیق	
۹.....	مقدمه.....
۹.....	مبانی نظری تحقیق.....
۹.....	ریتم شبانه روز.....
۱۱.....	محل ساعت بیولوژیکی بدن و ماهیت شبانه روزی آن.....
۱۲.....	تنظیم ساعت بیولوژیکی بدن.....
۱۵.....	نقش ساعت بیولوژیکی بدن.....
۱۶.....	پرواز زدگی.....

۱۷.....	علاطم پرواز زدگی
۱۸.....	تعاریف ارائه شده برای ریتم شبانه روزی
۱۹.....	توان هوایی
۲۱.....	عوامل موثر بر توان هوایی
۲۱.....	سن و جنس
۲۱.....	وراثت
۲۲.....	تمرین
۲۳.....	ارتفاع
۲۳.....	درصد توزیع تارهای عضلانی
۲۴.....	برونده قلبی
۲۵.....	اندازه بدن
۲۵.....	بیماریهای قلبی - عروقی و تنفسی
۲۵.....	توان بی هوایی
۲۶.....	عوامل موثر بر توان بی هوایی
۲۶.....	ATP
۲۶.....	حرارت
۲۶.....	سن و جنس
۲۷.....	تمرین
۲۸.....	سرعت حرکت و توزیع انواع تارها

وراثت..... ۲۸

مروری بر پیشینه تحقیق..... ۲۹

فصل سوم: روش شناسی تحقیق

مقدمه..... ۳۶

جامعه و نمونه گیری تحقیق..... ۳۶

روش تحقیق..... ۳۶

متغیرهای تحقیق..... ۳۶

ابزار اندازه گیری تحقیق..... ۳۷

طرح تحقیق..... ۳۷

روش اندازه گیری متغیر وابسته..... ۳۹

روش های آماری..... ۴۱

ملاحظات اخلاقی..... ۴۳

فصل چهارم: تجزیه و تحلیل یافته های تحقیق

مقدمه..... ۴۶

تجزیه و تحلیل توصیفی داده ها..... ۴۶

مشخصات عمومی آزمودنی ها..... ۴۶

آزمون فرضیه های تحقیق..... ۴۷

فصل پنجم: بحث و نتیجه گیری

۵۳	مقدمه
۵۳	خلاصه تحقیق
۵۴	بحث و بررسی
۵۶	نتیجه گیری
۵۷	پیشنهادهای تحقیق
۵۷	پیشنهادهای کاربردی
۵۷	پیشنهادهای پژوهشی
۵۹	منابع

پیوست ها

۶۶	پیوست ۱ - فرم رضایت آگاهانه
	چکیده انگلیسی
	عنوان انگلیسی

فهرست جداول

شماره.....	عنوان.....	صفحه.....
۳۸	۱-۳. طرح پیش آزمون پس آزمون	
۴۱	جدول ۲-۳، طرح برنامه تمرینی گروههای تحقیق	
۴۲	۳-۳. پروتکل تمرینی آزمون بروس	
۴۷	۴ - ۱. میانگین مشخصات عمومی آزمودنی ها	
۴۹	۴ - ۲، نتایج آماری مقایسه توان بی هوایی در گروههای تمرین صبح و تمرین عصر	
۵۱	۴ - ۳، نتایج آماری مقایسه توان هوایی در گروههای تمرین صبح و تمرین عصر	

فهرست نمودار ها

شماره.....	عنوان.....	صفحه.....
۱۱	۱-۲، میانگین تغییر شبانه روزی در دمای مرکزی (مقعدی) بدن	
۱۷	۲-۲، ریتم های شبانه روز مربوطه به قدرت گرفتن، باز کردن ایزومتریک زانو، انعطاف پذیری کل بدن و میزان کار	
۴۸	۴ - ۱، میانگین تغییرات توان بی هوایی در گروههای تمرین صبح و تمرین عصر	
۵۰	۴ - ۲ میانگین تغییرات توان هوایی در گروههای تمرین صبح و تمرین عصر	

فصل اول

طرح تحقیق

مقدمه

با پیشرفت باور نکردنی علوم مختلف در این قرن، جهان تحولات عمیقی تجربه کرده و علوم وابسته به تربیت بدنی نیز از این قاعده جدا نیستند. بهبود رکوردهای ورزشی در رشته های گوناگون حکایت از برخوردي علمي با برنامه هاي آموزشي و تمريني ورزشكاران دارد، برخوردي که امروزه از سوي مربيان و متخصصين تربیت بدنی به برنامه هاي ويژه آن می گردد. اين پیشرفت و ترقی در رکوردها مدیون تحقیقات فراوان و مرهون کاربرد صحیح علوم ورزشی، اصول تغذیه، مهارتهای روانی، وضعیت و شرایط تمرینی و شیوه های نوین آمادگی جسمانی می باشد (۳). مربيان ورزشی که کنترل روند یادگیری ورزشكاران را از ابتدا تا رسیدن به سطوح عالی مهارت به عهده دارند، موظفند جهت افزایش دانش و آگاهیهای خود شیوه های نوین را شناخته و با بکارگیری آنها در جهت توسعه و بهبود برنامه های آموزشی اقدام نمایند.

علاوه محققین و متخصصين تربیت بدنی بر اين باورند که هر رشته ورزشی به فراخور شرایط و اهمیت خود و نیازی که به خصوصیات ساختاري و فیزیولوژیکی بدن دارد و نقشی که هر یک از بازیکنان در تیم به عهده دارند، ایجاب می نماید تا برنامه های تمرینی مناسب و موثری را برای آنها طرح ریزی و اجرا نمود.

از آنجا که موفقیت در هر رشته ورزشی نیاز به قابلیت فیزیکی و فیزیولوژیکی خاص دارد و با توجه به اصل ویژگی تمرین که منجر به بهبود قابلیت خاصی در ورزشكار می شود، می توان گفت نخستین گام در گزینش ورزشكار شناخت دقیق قابلیتهای فردی و در پی آن اندازه گیری و ارزیابی اثرات و نتایج تمرینی ویژه مورد توجه می باشد.

موضوع جدیدی که اخیرا توجه زیادی را جلب کرده، مسئله اثر ریتم زمان و ساعات مختلف شباهه روز بر اوج توان ورزشكاران است. این توجه از آنجا ناشی می شود که توان هوایی و توان بی هوایی عامل اصلی در موفقیت های ورزشكاران در میادین ورزشی است و لذا اندازه گیری و بررسی اثر زمان

بر حداکثر توان هوازی و توان بی هوازی از دو نظر واجد توجه زیادی است: از یک طرف آگاهی از آن برای اندازه گیری توان ورزشکاران و انتخاب بهترین آنها در زمانی مناسب (از نظر آزمون) و از طرف دیگر در طراحی برنامه های تمرینی. توجه به عامل زمان و تاثیر آن بر توان ورزشکاران از عوامل مهمی است که می تواند به بهبود و گسترش سیستمهای تمرینی نوین بینجامد.

به همین دلیل در سطوح بین المللی پژوهش‌های متعددی روی موضوع تاثیر زمان بر اوج توان هوازی و توان بی هوازی ورزشکاران صورت گرفته و اکثر این تحقیقات موئید تاثیر عامل زمان بر قابلیتهای ورزشکاران است. بعنوان مثال می توان گفت هیل و همکارن (۱۹۹۲) با استفاده از دوچرخه کارسنج آزمایشی در این زمینه روی عده ای از ورزشکاران انجام داده و به این نتیجه رسیدند که ظرفیت افراد در انجام کار هوازی و بی هوازی در عصر نسبت به صبح بیشتر بوده است (۱۱).

با روشن شدن مسئله تاثیر زمان بر قابلیتهای فردی می توان رهنمودهای لازم را به مردمان و دست اندکاران هر رشته ورزشی ارائه نمود تا بتوانند با بکارگیری صحیح این رهنمودها، برنامه های دقیق تری تدوین نموده و استراتژی های کوتاه مدت و دراز مدت ورزشکاران خود را ترسیم نمایند.

بیان مساله:

ریتم شبانه روز، عمل سلولها و هورمونهای بدن را در طی یک دوره ۲۴ ساعته در طول زندگی تنظیم می کند. فعالیت سلولی و سطح هورمون ها به طور تدریجی در طول شبانه روز در نوسان است. بررسی عملکرد تاثیر ریتم شبانه روز بر فعالیت ارگانیسم زنده اعم از تک سلولی، دوزیستان و پستانداران و همچنین انسان همواره مورد توجه پژوهشگران بوده است. یکی از ارگانهایی که تحت تاثیر ریتم شبانه روز قرار می گیرد غده اپی فیز^۱ می باشد که تاثیرات آن به طور عمده از طریق ترشح هورمون ملاتونین در زندگی و عملکرد موجود زنده نمایان است (۱۲).

در مطالعه ای فیلادلفی و همکاران^۲ (۱۹۹۶) به بررسی اثرات سیستم اپی فیز ملاتونین در مهره داران خونسرد پرداختند و به این نتیجه دست یافتند که ترشح یکی از مواد مترشحه از غده صنوبه به نام ملاتونین، تابع ریتم شباهه روز بوده و موجب برقراری ارتباط بین موجود زنده و محیطش می‌گردد.

(۱۲)

همچنین مطالعات بسیاری نشان داده اند که قابلیتهای بدنی نیز تحت تاثیر ریتم شباهه روز قرار دارند. قابلیتهایی مانند توان هوایی و بی هوایی نیز از این قاعده پیروی می‌نمایند. در مطالعه ای که در سال (۱۹۹۲) بر روی عده ای از ورزشکاران صورت گرفت. هیل به این نتیجه رسید که ظرفیت کار بی هوایی در بعدازظهر ۵ درصد نسبت به صبح بیشتر است (۱۳).

در مطالعه ای دیگر توسط هیل و همکاران^۳ (۱۹۹۲) بر روی تعدادی زن و مرد، این نتایج حاصل شد بطوری که در مورد پاسخهای هوایی و بی هوایی کار انجام شده در بعدازظهر در کل ۹/۶ درصد در مقایسه با صبح بیشتر بوده است (۱۱). در مطالعه ای دیگر توری و همکاران^۴ (۱۹۹۲) به بررسی تاثیرات ریتمیک ۴ هفته برنامه تمرین هوایی بر روی ۳ گروه از مردان، پرداختند. این سه گروه در سه نوبت صبح، بعدازظهر، و شب به تمرین پرداختند. آنها به این نتیجه رسیدند که گروهی که بعد از ظهر تمرین می‌کردند یک افزایش معنی دار در **VO_{2max}** خود نشان دادند. همچنین یک کاهش معنی دار در ضربان قلب و اسید لاتیک خون آنها دیده شد. و همچنین در گروه صبح تغییرات بیشتر از گروه شب بود (۱۹).

2 -Filladfi et al

3 -Hill et al

4 -Torii et al

از طرف دیگر در تحقیقی که توسط رحمانی نیا و میرزایی در سال (۱۳۸۰) روی تعدادی از کشته گیران جوان منتخب استان گیلان انجام شد به این نتیجه رسیدند که **VO_{2max}** کشته گیران در صبح و عصر دارای تفاوت معنی داری نمی باشد (۴).

با توجه به تنافض های زیاد در تحقیقات انجام گرفته و نتایج به دست آمده، این پرسش برای محقق ایجاد گردیده است که آیا پاسخهای هوایی و بی هوایی پس از ۸ هفته تمرینات ورزشی در صبح و عصر متفاوت می باشد؟

ضرورت انجام تحقیق

موفقیت در هر رشته ورزشی نیاز به قابلیت های فیزیکی و فیزیولوژیکی خاص دارد. با توجه به اصل ویژگی تمرین که منجر به بهبود قابلیت خاصی در ورزشکار می گردد، اولین گام در گزینش ورزشکار شناخت دقیق قابلیتهای فردی می باشد و در پی آن اندازه گیری و ارزیابی اثرات و نتایج تمرینی خاص است.

با توجه به اهمیت اثر گذاری زمان بر توان هوایی و بی هوایی ورزشکاران که از مهمترین عوامل تاثیر گذار بر روی موفقیت ورزشکاران می باشد نیاز و ضرورت بررسی این مسئله روشن می گردد. این نیاز به این گونه مطرح می گردد که روشن شدن میزان اثر گذاری ساعات روز بر توان ورزشکاران از جنبه های گوناگون حائز اهمیت است. یکی از جنبه های مهم آن این است که می تواند در طرح ریزی برنامه و دستورالعملهای تمرین ورزشکاران بکار گرفته و مربیان با طراحی برنامه تمرین در زمان مناسب، از تاثیر عامل زمان، به نفع گسترش قابلیتهای هوایی و بی هوایی ورزشکاران خود بهره جویند. اهمیت این مسئله با بررسی پیشرفت سریع رکوردهای ورزشی و کمک به دستاوردهای علوم جدید بیشتر روشن می شود. جنبه دیگر آن جهت تعیین وقت مناسب برای اندازه گیری توان ورزشکاران و گزینش آنها جهت رقابت‌ها توسط مربیان می باشد که اهمیتی بس شایان دارد.

ضرورت انجام این تحقیق با ذکر این مسئله بیشتر روشن می گردد که متأسفانه تاکنون تحقیقات کمی در مورد تاثیر تمرین در ساعت مختلف شبانه روز بر توان هوایی و بی هوایی در کشور صورت گرفته است. بنابراین پژوهشگر امیدوار است که آمار و اطلاعاتی که از نتایج این مطالعه بدست خواهد آمد بتواند فدراسیونهای ورزشی، مریبان و برنامه ریزان تربیت بدنی در سطح کشور در برنامه ریزیهای خود به عامل زمان و تاثیرات آن بر قابلیتهای ورزشکاران خود متوجه نموده و با عنایت به آن در برنامه های تمرینی بتوانند در تبلور هر چه بهتر حداکثر قابلیتهای فردی قهرمانان خود موثر تر باشند.

اهداف تحقیق

هدف کلی

با توجه به مساله مطرح شده و ضرورت انجام تحقیق، هدف کلی تحقیق حاضر، مقایسه تاثیر تمرینات ورزشی در دو نوبت صبح و عصر بر توان هوایی و توان بی هوایی می باشد.

اهداف ویژه

- ۱- بررسی مقایسه تاثیر تمرینات ورزشی در دو نوبت صبح و عصر بر توان بی هوایی.
- ۲- بررسی مقایسه تاثیر تمرینات ورزشی در دو نوبت صبح و عصر بر توان هوایی.

فرضیه ها یا سئوالات تحقیق

- ۱- بین تاثیر تمرینات ورزشی در دو نوبت صبح و عصر بر توان بی هوایی تفاوت معنی داری وجود دارد.
- ۲- بین تاثیر تمرینات ورزشی در دو نوبت صبح و عصر بر توان هوایی تفاوت معنی داری وجود دارد.

محدودیت های تحقیق

- ۱- عدم کنترل فعالیتهای اضافی آزمودنی ها در طول دوره تحقیق
- ۲- عدم امکان کنترل هیجانات و اضطراب آزمودنی ها در هنگام اجرای آزمون
- ۳- عدم آشنایی و آزمودنیها با وسایل آزمایشگاهی تحقیق

تعریف واژه ها و اصطلاحات:

(Maximal aerobic power) حداکثر توان هوایی

حداکثر توان هوایی به بالاترین میزانی که بدن قادر به جذب و مصرف اکسیژن برای تولید انرژی باشد اطلاق می شود (۱۶).

در این تحقیق حداکثر توان هوایی بصورت شاخص حداکثر اکسیژن مصرفی (vo_2max) است که از طریق آزمون بروس بر روی نوار گردان به صورت غیر مستقیم برآورد می شود.

(Maximal anaerobic power) حداکثر توان بی هوایی

حداکثر توان بی هوایی، حداکثر توانایی فرد برای استفاده از دو دستگاه فسفاطن و اسید لاکتیک برای تولید انرژی، در واحد زمان می باشد (۱۶).

در این تحقیق حداکثر توان بی هوایی به توانایی عضلات پا برای استفاده از دستگاه گلیکولیتیک بی هوایی و PC در انجام آزمون وینگیت ۹ ثانیه اطلاق می شود.

غیر ورزشکار:

در این تحقیق به اشخاصی که تمرينات ورزشی نداشته و در هیچ یک از مسابقات ورزشی شرکت فعال ندارند اطلاق می شود.

فصل دوم

ادبیات و پیشینه تحقیق

مقدمه

در این فصل، ابتدا مرور مختصری بر مبانی نظری تحقیق صورت گرفته، سپس به بیان دست آوردهای کلی پژوهش هایی که در مورد موضوع تحقیق صورت گرفته، اقدام شده است.

مبانی نظری تحقیق**بخش اول****ریتم شباهه روز^۱**

در واقع ما در دنیایی زندگی می کنیم که دهها، صدها و هزاران ریتم و سیکل آشکار و پنهان در خود دارد و اگر چه ممکن است پدیده هایی معمولی به نظر برسند، اما مدت‌هاست که این پدیده ها مورد مطالعه دانشمندان قرار گرفته است.

کره زمین با ریتم ثابتی به دور خود و خورشید می چرخد تا ریتم شباهه روزی و سالانه را پدید آورد و فصول و جذر و مد دریا نمونه های دیگری در جهان هستند. به نظر می رسد که بدن ما نیز آهنگی دارد که مانند چرخش ۲۴ ساعته شباهه روز عمل می کند. این آهنگهای روزانه به عنوان آهنگ شباهه روزی شناخته شده اند: درجه حرارت بدن، ضربان قلب، ترشح هورمون ها و دفع الکتروولیتها تابع الگوی آهنگ ۲۴ ساعته هستند. اینها آهنگهای داخلی هستند که با نشانه ها و محرکهای گوناگونی شروع و یا تنظیم شده و تنظیم گر زمانی^۲ خوانده می شوند، یکی از تنظیم کننده های اصلی منبع روشنایی و تاریکی است. سایر عوامل تنظیم گر شامل وعده های غذایی، فعالیت بدنی، ساعت و زمان استراحت و خواب می باشند (۱۰).

آهنگ روزانه در همه پستانداران از جمله انسان دیده می شود حتی در جانوران پستاندارانی که دچار کوری مرکزی هستند و در انسانهایی که از آهنگ طبیعی و بیرونی محیط کاملاً جدا نگه داشته می شوند نیز دیده

¹- Circadian rhythm

²- Zeitgeber(time givers)